

og allerværst er det jo, hvis de er af varig Art. Tiderne er ikke dertil, som Finansministeren sagde i sin Tale. Alene Omstændighed, at Kommunerne nu maa give ca. 7 pCt. Rente aarlig af deres nye Laan, viser, hvor vanskelige og anstrengte vore finansielle Forhold er. Ogsaa synes det mig betænkeligt, at vor Handelsbalance stadig Maaned for Maaned ret stærkt forringes, og at Arbejdsforholdene her i Landet synes at være meget løse og meget usikre. Jeg kan derfor ikke skønne andet, end at Forholdene stærkt opfordrer til at udvise megen Varsomhed og Forsigtighed i vor finansielle Husholdning.

Sluttelig skal jeg kun bemærke, at Finansministeren i sin store Tale forleden i Folketinget udtalte, at vore finansielle Forhold i Øjeblikket tegner sig noget lysere end for et halvt Aars Tid siden, indeværende Finansaars Balance stiller sig ikke saa lidt bedre, end det da var ventet, den skulde kunne. Og Udsigterne for Finansaaret 1920—21 synes jo heldigvis ogsaa i Øjeblikket at være nogenlunde.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og altsaa senere foreslaa Forslaget henvist til Finansudvalget.

Piper: Den 22. Marts var Finansloven til tredie Behandling i Folketinget, og i Dag, den 26. Marts, har vi første Behandling her i Landstinget. Det er meget knap og kort Tid, der er levet Landstinget til at se paa den. Ja, man kan egentlig slet ikke tale om at faa Lejlighed til at se paa Finansloven i de faa Dage, der er tilbage; man kan kun hæfte sin Opmærksomhed ved enkelte Punkter i den.

Ved tredie Behandling af Finansloven i Folketinget holdt den højtærede Finansminister en Tale, og de Tal og Oplysninger, som den højtærede Minister kom frem med ved den Lejlighed, er jo omtrent det eneste Kendskab, man nu har til den finansielle Situation. Finansministerens Tale gennemstrømmedes af en overordentlig Tilfredshed, en Tilfredshed, der yderligere blev noteret af det ærede Folketingsmedlem, som talte for Regeringspartiet, der mente, at hvis Talen var blevet holdt et andet Sted, saa var den blevet efterfulgt af store Klapsalver paa Grund af den Opfattelse af den overvældende gode Situation, som Finansministeren lod skinne igennem i sin Tale. Finansministeren gennemgik ikke alene Finansloven for dette Aar i denne Tale, men gav ogsaa en Oversigt over de sidste 6 Krigs-

aar, og Ministeren kom til det Resultat, at det var saare vel alt sammen, Ministeren var særdeles tilfreds. Paa mig gjorde det Indtrykket af, at den højtærede Minister, der længe vides at have været træt af det politiske Liv, ved denne Lejlighed skrev sig sin politiske Nekrolog, og det har jo altid sin Fordel, naar man selv skriver den, saa faar man den, som man vil have den. Den højtærede Minister holder en stor Tale en Gang mellem, det har vi været Vidne til gennem hele Krigsperioden, og jeg vil derfor vende Tankerne hen paa nogle af de andre store Taler, Ministeren har holdt i disse Aar. Jeg skal ikke gaa længere tilbage end til 1918 ved Finanslovsforslagets tredie Behandling i Marts. Da var Finansministeren ogsaa ganske overordentlig vel tilfreds med den finansielle Situation og udtalte omtrent noget lignende som, at Statskassen havde aldrig ligget inde med saa mange Penge som i det paagældende Øjeblik. Billedet forandrede sig desværre ret hurtigt, men det vakte Glæde den Gang, da det blev oprullet, og Glæden varede ved i den Maanedes Tid, Valget stod paa. Saa kom Rigsdagen ind igen, og den 30. Maj var det, Ministeren fremsatte et Lovforslag om et Statslaan paa 60 Mill. Kr., og Ministeren motive-rede det med følgende Bemærkninger: „Hvis man vil spørge, hvorfor Laanet optages, skal jeg dertil svare, at det neppe behøver lang Forklaring. Der foreligger en Nødvendighed derfor, idet der i det løbende Finansaar kommer et ret betydeligt Underskud. Det afvigte Finansaar vil sandsynligvis, saaledes som jeg har gjort den tidligere Rigsdag opmærksom paa, afslutte med et Overskud, men saaledes kan det ikke blive i dette Finansaar.“ Under Behandlingen af dette Lovforslag udtalte Ministeren: „Ved denne Lejlighed paapegede jeg, at der efter al Sandsynlighed i det nu afvigte Finansaar vilde blive et Overskud, og jeg er ogsaa overbevist om, at der vil fremkomme et efter Forholdene ret betydeligt Overskud af de løbende Indtægter.“ Ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven den 14. Januar udtalte Ministeren: „Vi har altsaa for det første 460 Mill. Kr.s Udgift, men foruden dette kan Udgiften meget vel komme op paa yderligere 100 Mill. Kr. Jeg kan i Øjeblikket ikke sige det, jeg kan kun sige, at dette sprænger den finansielle Ramme.“ Det er alt sammen Bemærkninger, som desværre formørkede den gyldne Situation, som Ministeren havde foremalet Rigsdagen ved Finanslovens tredie Behandling. Denne